

שיתוף פעולה
במשפחה
שלי

כתב חידה

חג שמח.

נס חנוכה חשף את הכד הטהור שהסתתר בין כתלי המקדש.

לפניכם חידה. חשפו את הסוד הטמון בה.

אולי לא תמצאו כד, אבל בהחלט תמצאו פתגם יקר שיאיר את דרככם.

המפתח להצלחה תלוי בערך אחד ומיוחד במשפחה:

שיתוף פעולה.

אתה מצדך - שתף את בני משפחתך בפתרון. השתתפו אחד עם השני

במציאת הפתרון. וכאשר תמצאו - שתפו את ההורים ואת

בני המשפחה במה שמצאתם, ובמסר שלמדתם.

400, 6, 2, 200

40, 10, 50, 300

10, 50, 80, 30

50, 6, 6, 10

20, 30, 40

60, 6, 20, 6, 10, 9, 50, 1

40, 10, 30, 300, 6, 200, 10

400, 1

300, 2, 20

קוד לפיענוח:

80 = פ	9 = ט	1 = א
90 = צ	10 = י	2 = ב
100 = ק	20 = כ	3 = ג
200 = ר	30 = ל	4 = ד
300 = ש	40 = מ	5 = ה
400 = ת	50 = נ	6 = ו
	60 = ס	7 = ז
	70 = ע	8 = ח

סיפור מרתק: כד המים הסדוק

לפני שנים רבות חי איש זקן שהתפרנס למחייתו משאיבת מים ונשיאתם אל הכפר, אל בתי האנשים. לנושא דליים היה מקל עבה ועליו היו תלויים שני דליים גדולים, אותם נשא משני צידי המוט על כתפיו הזקנות. אחד הדליים היה ישן וסדוק. בעוד שהדלי השני היה חדש ומושלם ותמיד נשא את כמות המים המלאה מהמעיין עד לבתי הכפר, היה הדלי השני מגיע מלא בחציו ומטפטף. במשך כל שנות עבודתו, היה דלי המים החדש גאה בהישגיו, ומושלם למטרה שלמענה נוצר. אך הדלי הזקן והסדוק, הרגיש מבוש ונבוך בשל חוסר שלמותו, ואשם ואומלל בשל אי יכולתו לספק יותר מחצי כמות המים שמולאו בו. לאחר שנים של מה שנראה לדלי הסדוק ככישלון מר, הוא דיבר אל נושא הדליים הזקן ואמר לו: "אני בוש בעצמי, ואני רוצה להתנצל בפניך." / "למה?" "שאל הזקן, "במה אתה מתבייש?" / "אני מתנצל על שאני מסוגל להעביר רק מחצית מכמות המים שמסוגל שכני למקל. במשך השנים האחרונות, עקב הסדק שבגופי, טיפטפו המים ודלפו החוצה כל הדרך במעלה השביל מהמעיין עד לבתי הכפר. בגלל הפגם שבי היה עליך לעשות עבודה כפולה, ומעולם לא קיבלת תמורה מלאה עבור מאמצייך" ענה הדלי. / נושא הדליים הצטער בשביל הדלי הזקן והסדוק, ובחמלה אמר: "מחר כשנלך אל המעיין, אני רוצה שתשים לב לפרחים היפים הפורחים לצד השביל".

למחרת, בעודם יורדים במורד הגבעה, הבחין הדלי הזקן והסדוק בשמש המחממת את פרחי הבר המקסימים הפורחים לצד השביל, וזה עודד אותו במעט. אך בסוף היום כשעלו בחזרה אל הכפר שוב הרגיש רע עם עצמו שכן מחצית ממשאו שוב טפטף החוצה, ולכן הוא שב להתנצל בפני נושא הדליים. נושא הדליים אמר לדלי: "האם שמת לב לכל הפרחים הצבעוניים הפורחים בצד הדרך?" / "כן" ענה הדלי הסדוק. / "הבחנת היכן הם גדלים?" שאל נושא הדליים. / הביט הדלי הסדוק לאחור וראה שרק בצד אחד של השביל צומחים פרחים. הצד השני היה חרב ועלוב. / "רק בצד שלך פורחים פרחים" אמר נושא הדליים. "דווקא בצד שלך ולא בצידו של הדלי השני, וזה משום שתמיד ידעתי על הסדק מטפטף וניצלתי זאת. זרעתי זרעים של פרחים בצד שלך, וכל יום, בעודנו פוסעים בדרכנו חזרה מהמעיין, השקיתי את הזרעים בעזרתך. במשך השנים, יכולתי לקטוף את הפרחים הנפלאים הללו ולקטש בהם את ביתי בכפר. אילולא היית כפי שהיית, לא היה ביתי מתברך ביופי הזה".

מוסר השכל של הסיפור הוא שכולנו כדים סדוקים. לכל אחד מאיתנו יש חסרונות ופגמים המיוחדים רק לו. אך הסדקים, החסרונות והפגמים הללו הם שהופכים את חיינו למעניינים וכדאיים. במקום לבכות על הפגמים שלא ניתנים לשינוי - עלינו לחפש איך יכול להסדק שבנו לתרום ולפשר את הדברים.

חנוכה שמח
למשפחה

אישור ההורים